

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LXII (56) • ŠTEV. (Nº) 32

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES • 14 de agosto - 14. avgusta 2003

PREAMBULA SLOVENSKE USTAVE

Že več kot deset let ima Slovenija svojo ustavo, to je svojo bazo. Takrat je bilo treba na vrat na nos sestaviti osnovna pravila državnega življenja, potrebno je bilo soglasje, ker je bila nujna in ni bilo veliko časa za premišljevanje ali izboljšave. Pa še vsi državljani so morali biti istega mnenja, da je lahko nova država Slovejnina takoj pričela živeti.

Saj vemo, kako je bilo z zastavo ali državno himno. Zastava je bila belo-modra-rdeča, to je bilo pač že iz zgodovine. A so revolucionarni komunisti zahtevali svoj prejšnji sovjetski grb, ki ga pa demokrati niso sprejeli. Pa je nastal kompromis, v grbu naj bo Triglav, dva valova namesto treh, brez klasja in trakov, namesto komunistične zvezde pa naj imajo nekomunisti celjske zvezde nad Triglavom.

In državna himna. Nič več internacionala, še manj tiste kitice o Stalinu in Titu iz prvih let, ki se jih še spominjam. Naj bo Prešeren, kdo je proti? Seveda pa tista kitica, kjer ni govora o Bogu ali Slovencih, ampak je prava internacionala.. Volk sit in koza cela.

Sicer je vsa ustava bila kar dobra rešitev, čeprav šepa pri izvedbah še danes.

A sedaj so bivši oblastniki dobili pogum in zahtevajo popravek prav v idejnem uvodu v ustavna določila. Tam je bilo kot kompromis govora o večstoletnem naporu in borbi slovenskega ljudstva za osamosvojitve, svobodo in samostojnost, kar so vsi sprejeli. Pri tem so bili mišljeni kmečki upori, Krekovo socialno prizadevanje, Prešernova in Cankarjeva odločitve za Slovenijo proti jugoslovanski ideji, in podobno.

Sedaj pa nekaterim to ni dovolj, ker posebej ne omenja ta uvod partizanstva.

Zato zahtevajo, da se napiše, da je ta borba za samostojnost Slovenije dosegla vrh z NOV - narodno osvobodilno vojsko - ki je končno pripomogla, 50 let kasneje odločilno k osamosvojitvi.

V kolikor mi je znano, je bila NOV pod jugoslovanskim vodstvom, idejno revolucionarno pa pod vodstvom mednarodne prosovjetske Komunistične partije. Spominjam se, kako so skušali omejiti učenje slovenščine. Je tukaj kaj tako slovenskega?

NOV je bila samo sredstvo za doseg komunistične oblasti in izvedbo socialistične komunistične revolucije. Ker drugače ne bi dobili ljudi na svojo stran - bilo je komunistov premalo - so pod protiokupatorskim geslom zajeli ljudi v svoje vrste, ker so očitali demokratom, da so se potuhnil in ne naredijo nič proti okupatorju. Sami pa so delali isto do Hitlerjevega napada na Sovjetsko zvezo.

In v času diktature komunistične partije je kot največje herojstvo in vrednost v slovenski zgodovini veljala socialna revolucija. Ta je bila razglašana kot največji dosežek. Postavljali so ji spomenike - še danes lahko vidiš spomenik revoluciji pred parlamentom, lahko se še bere napis, ki slavi revolucijo - imamo spomenik revolucionarjem Kardelju, Kidriču in drugim. Zadnji predsednik slovenskega predsedstva Milan Kučan je napisal več člankov, kjer slavi revolucijo. Revolucija, revolucija, in spet revolucija.

Danes so na lepem vsi pozabili nanjo. O njej se ne govori, ne piše in se je ne spominja. Gotovo ni dobra vstopnica v Evropsko skupnost. A so iz ropotarnice potegnili drugo besedo, to je NOV. Slavijo se brigade, čete, heroji, poveljniki in partizani, ki da so hoteli samo svobodo in nič drugega. Čedalje več se o tem govori. Partizansko bolnico Franja so hoteli spraviti med najvišjo dediščino človeštva, sicer brez uspeha. In da bo to še bolj držalo, hočejo spraviti omembo NOV v ustavo, da bo spominjala pozne rodove o čistem in neomadeževanem osvobodilnem boju slovenskih komunistov in da se tako še prej pozabi beseda in pojem komunistične revolucije. To je tako, kot so v romanu Orwella natisnili stare časopise z novimi teksti, ko se je spremenil zgodovinski kurz. Da ne bo niti v arhivih kaj napačnega in protivnega novi politiki. (mimogrede, kje so slovenski arhivi?).

Ljudem, ki stvari ne poznajo dobro ali pa so sami potomci partizanov, pa se to zdi lepo in resnično.

Le tisti, ki imamo malo spomina in se brigamo za zgodovino, se ne bomo pustili zavajati, saj se s pomočjo novih zgodovinarjev odkriva vrsta dejstev, ki naše mnenje potrjujejo. NOV ni beseda za ustavo, je pač le krinka za zločinsko delovanje komunistov.

Bodimo budni!

Tine Debeljak

Pritisk interesov se veča

Hrvaško vodstvo se že nekaj časa srečuje z resnimi zahtevami svoje javnosti, naj na Jadranu razgласi svojo gospodarsko cono. Zadeva, ki postaja vse bolj žgoča v odnosih s Slovenijo, se je začela zaradi hrvaških težav z Italijo. Zaradi nedavne napovedi hrvaškega kmetijskega ministrstva, da bi lahko že jeseni razglasili izključno gospodarsko cono (EEZ), je slovensko zunanje ministrstvo že zahtevalo pojasnilo hrvaške vlade in v Zagreb poslalo tudi posebno diplomatsko noto. Razglasitev EEZ bi med drugim postavila na glavo tudi sporazum o meji med Drnovškom in Račanom.

Hrvaški ribiči, njihovi lobiji ter tudi doberšen del strokovne in politične javnosti že dolgo zahtevajo, naj jih Hrvaška zaščiti zaradi izrazite prevlade italijanskih ribičev na Jadranskem morju in nenadzorovanega lova. To bi lahko storila z razglasitvijo EEZ.

Hrvaška politika je možnost razglasitve EEZ nenehno zavračala, saj bi z razglasitvijo gospodarske cone povzročila težave z Italijo in poslabšala mednarodni položaj svoje države. Šele ko so se zaostrele težave s Slovenijo, se ji je gospodarsko območje zazdelo sprejemljivo kot

gospodarska in tudi politična rešitev. Na Hrvaškem so zato z navdušenjem sprejeli napoved predsednika Stipeta Mesića marca v Splitu o tem, da bi v dogovoru z Italijo razglasili gospodarsko cono na Jadranu.

Hrvati so si izborili, da je skrajna meja za vse meritve meja otokov, v pasu 200 milj od te črte pa lahko razglasijo ekonomsko cono. Ta pas se zajeda krepko proti Italiji, ki bi s tem izgubila ribolovno območje v sedanjih mednarodnih vodah Jadranskega morja.

Ker pa to morje ni nikjer širše kot 400 milj, da bi lahko ostalo vmes še odprto morje, bi morala Hrvaška doseči z Italijo dvostranski sporazum, po katerem bi razglasili ekonomsko cono tudi Italijani.

Slovenija se lahko upre. Če bi Hrvaška razglasila izključno ekonomsko cono, ima Slovenija kot geografsko prikrašana država (v Tržaškem zalivu zaradi „velikosti“ ne more biti ekonomskih con) pravico, da se takemu enostranskemu aktu upre, ker je treba upoštevati načelo pravičnosti in slovenske interese na dosedanjem odprtem morju.

Pomočnik hrvaškega zunanjega

ministra Bekić je za hrvaški radio povedal, da je njegova država Sloveniji obljubila, da do septembrskega sestanka namestnikov zunanjih ministrov v zvezi z razglasitvijo gospodarskega pasu na Jadranskem morju ne bo naredila ničesar, s čimer bi vnaprej omejila dogovor ali kakor koli ogrozila legitimne slovenske interese.

Pomočnik hrvaškega zunanjega ministra Bekić je še dejal, da je njegova država v nenehni diplomatski povezavi z vsemi državami ob Jadranskem morju, in poudaril, da je slovenska zaskrbljenost razumljiva, ker Slovenija nima izhoda na odprto morje, zavrnil pa vsa namigovanja, da bi kdor koli pripravljaj kar koli, kar bi šlo v škodo Slovenije.

Po njegovem mnenju razglasitev gospodarskega pasu na Jadranu ne bi smela biti vzrok za kakršno koli zaostrovanje v hrvaški notranji politiki oziroma za nesoglasja med zunanjim in kmetijskim ministrstvom.

Italijanski veleposlanik v Sloveniji Norberto Cappello je za mariborski Večer dejal, da se Italija zavzema za sporazumno urejanje vseh zadev v zvezi z določanjem gospodarskega pasu v Jadranskem morju.

Potiho in brez hrupa

DR ANDREJ POZNIČ

Novička na drugi strani osrednjega provladnega časopisa me je opozorila na še eno potezo v uničevanju npravnega reda naše družbe. Po uradni spremembi prostitucije v s.p. prihaja sedaj na vrsto zakon. Zakon ne bo več življenjska skupnost moža in žene, iz katere naj bi se razvila družina in na katerem stoji vsaka človeška družba, ampak naj bi bila preprosto skupnost dveh, ki podpišeta uraden papir pred matičarjem. Zanimivo je, da je ministrstvo, ki ta zakon vlaga, pri pripravi osnutka sodelovalo z različnimi homoseksualnimi in lezbičnimi skupinami.

Da so zakon vložili potihno in brez pompa, pomeni, da se zavedajo, da povprečni ljudje takega koraka ne podpirajo. Kdor si še upa javno povedati, da ima pojav homoseksualnosti za nenaraven, da mu je odvraten, bo hitro označen za "homofoba", kar ni nič drugega kot neka nestrpna nalepka v smislu "rasist", "nacifašist", "črnuh" ali "krščan". Različne parade "ponosa" z gesli "mi ... vi" mi sporočajo o pritisku, ki ga majhna, obrobna, a močna lobijska svetovna skupina izvaja na družbo, da bi jim dodelila privilegije, ki jim ne pripadajo. Ne vidim namreč nobene potrebe po zakonski zvezi istospolnih. Prvič zato ne, ker so te zveze redkokdaj trajne, potem ne zato, ker ni potrebe, da bi "partner" užival avtomatično pravico dedovanja, zdravstvenega varstva in drugih pravic, ki izhajajo iz družine. Predvsem pa se bo obzorje še bolj zapletlo, ko bodo hoteli posvojiti tuje otroke, saj je očitno, da si otrok ne more ustvariti prave podobe odnosov med ljudmi, če ima pred seboj v

korenini zgrešen odnos.

Homoseksualci nenehoma trdijo, da so zapostavljeni, ja, celo preganjani naj bi bili. Sam menim, da to ni res, ampak je ta izgovor le sredstvo za ustrahovanje. V medijih imajo privilegiran položaj, v nadaljevanjih ali nanizankah so nenehoma predstavljeni kot "veliki pozitivci", uspešni, čuteči ljudje, redko kdaj jih srečujemo v položajih, ki jih mora vsak normalen človek premagovati v življenju. Ta podoba je prav tako izkrivljena, kakor če bi jih prikazovali le kot "velike negativce". Oni niso nič drugačni od nas. Ob vsemogočih oblikah in vzorcih vedenja, odnosa do drugega, je to le eden več, ki nosi pečat človeškosti. Med njimi so tako dobri kakor slabi, krepotni kakor pokvarjeni, enako kakor med drugimi ljudmi.

Zakon, ki je sedaj v postopku, je še eden tistih, ki je namenjen majhnemu, privilegiranemu številu ljudi. Neverjetno je, kako dosledno LDS-ovska vlada zapostavlja potrebe molčeče, normalne večine. Namesto da bi okrepila in podpirala družino, brez katere ni nobene družbe, bo naš parlament izgubljal čas z zakonom za močan lobi. Dovolj bi bila namreč uredba, ki bi uredila materialne pogoje homoseksualnega sobivanja, izogibala pa bi se vsakemu statusu, ki bi izničil pojem zakona in družine.

Homoseksualen odnos je po naravi jalov, zato bo vedno le obrobni pojav. Če smo danes strpni in potrpežljivi do tega, pa to še ne pomeni, da jim moramo priznavati družbene statuse, ki jim ne pripadajo in jih ne potrebujejo, ker se lahko stvari uredijo drugače.

Zakaj vlada pri tem zakonu sodeluje z zainteresiranimi? Zakaj tega ni storila pri denacionalizaciji, zakaj ne pri zakonu o grobiščih, zakaj ne pri popravu krivic komunističnega nasilja? Morda zato, ker so prvi privilegirani, drugi pa večno zapostavljeni, ki jih lahko tolčemo, kolikor hočemo?

Krivica, ki jo bo zakon o homoseksualnih porokah naredil pravi zakonski skupnosti, bo nevidna, vendar bo še ena rana pri pojmovanju in pomenu te družbene ustanove. Naj se torej nihče od teh, ki sistematično rušijo naravni, človeški red v družbi, ne čudi, če bodo sadovi nasilje, nestrpnost in propad.

Družina

GLEJ...

51. OBLETNICA
V SLOVENSKE VASI..... 3

PRAZNIK OB NOGOMETU
Z DUHOVSKIMI OBISKI..... 3

IZ ŽIVLJENJA ZVEZE SLOVENS-
SKIH MATER IN ŽENA..... 4

VOJNI SPOMINI PODPOL-
KOVNIKA EMILA COFA..... 4

Moteči hrup zvonov

Odzvanjanje cerkvenih zvonov je lahko prijetna glasba za ušesa, včasih pa menda tudi moteč dejavnik za tiste, ki živijo v neposredni bližini cerkva. Sedem let stara uredba o hrupu v naravnem in življenjskem okolju sicer res šteje med višje hrupa tudi zvonove, vendar, poudarjajo v številnih župnijskih uradih, se bo z vstopom v Evropsko zvezo spremenilo tudi to. Zvon naj bi bil v novi uredbi namreč opredeljen kot inštrument, čeprav na ministrstvu za okolje, prostor in energijo trdijo drugače.

Ker je pred leti na republiški inšpektorat za okolje in prostor prišlo več prijav glede zvonjenja, zdaj marsikatero občana zanima, kako bodo glede tega urejena in izolirana nova stanovanja, ki tačas rastejo v bližini cerkva. Stanovanjsko-poslovni objekt z 32 stanovanji, ki bo pod okriljem vlagatelja podjetja Robit zrasel do konca februarja prihodnje leto v bližini viške cerkve, bo zvočno dobro izoliran, so zatrili pri Robitu. „Meritve hrupa so bile uspešno opravljene in urejene.“ Prodana je že polovica stanovanj, pojasnili pa so, da nihče od kupcev ni posebej izpostavljal

zvonjenja zvonov kot motečega dejavnika. V župnijskem uradu Vič so povedali, da viška cerkev zvoni zjutraj, popoldne ter ob večernicah in baje vsake četrte ure, ter pojasnili, da so se glede hrupa pozanimali in da motenj ni, prav tako ne pritožb od občanov.

Tudi ob stanovanjskem naselju Trnovski vrtovi v bližini Trnovske cerkve, ki naj bi bilo končano v kratkem, je glede hrupa urejeno v skladu s predpisi, so zagotovili vlagatelji LB Hipo. „Naredili smo ustrezno študijo, opravili meritve hrupa ter temu primerno izolirali naselje.“ Morebitni kupci niso opredeljevali zvonjenja kot motečega dejavnika in pri LB Hipo menijo, da to za marsikoga pomeni glasbo, ne hrupa. S tem se strinjajo v trnovski župniji, kjer pravijo, da pritožb zaradi zvonov še ni bilo.

Da pritožb krajanov zaradi zvonjenja ni, pravijo tudi na nekaterih drugih župnijskih uradih, na primer na frančiškanskem ali v župnijskem uradu Polje. Upad pritožb so prav tako opazili na inšpektoratu za okolje in prostor, kamor letos zaradi zvonjenja še ni prišla nobena prijava.

„Pred dvema letoma smo obravnavali devet primerov, pred tem je bilo prijav še več. Lani smo imeli v ljubljanski območni enoti le dva takšna primera ali tri,“ so pojasnili na okoljskem inšpektoratu. Upad pritožb pripisujejo tudi dejstvu, da je v primerih, ko so bili zvonovi zgrajeni po letu 1995 ali so jih obnovili, inšpektorat za okolje povzročitelju naložil meritve hrupa. Da se ne bi ponovilo to, kar se je pred leti v draveljski župniji, ko je moral župnijski urad Dravlje zaradi številnih pritožb krajanov, ki jih je motilo odzvanjanje cerkvenih zvonov in bitje ure v stari cerkvi v Vodnikovici, po naročilu inšpektorata opraviti meritve hrupa, na inšpektoratu prijaviteljem svetujejo dogovor. „Predvsem v primerih, ko gre za stare zvonove. Običajno se tisti, ki jih bučno zvonjenje moti, pogovorijo s predstavniki cerkve in po naših informacijah so pogovori večinoma uspešni.“

Župnik Igor Dolinšek iz Kosez pravi, da bo s prehodom v EZ zapadla uredba o hrupu in z njo uvrščanje zvona kot izvora hrupa. „Po evropskih navodilih bo zvon inštrument in ne vir hrupa,“ poudarja.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONO MIZERIT

Čeprav je bilo v zadnjem tednu mnogo novosti tako na političnem kot na pravosodnem področju, se vendar bistvo prihodnjih dogodkov suče okoli gospodarskih vprašanj, v sklopu pogajanja z Mednarodnim denarnim skladom (FMI).

Podpis pred vrati. Minister Lavagna se je kar na hitro odpravil v Washington, da se tam sestane s funkcionarji severnoameriškega gospodarskega vodstva. Sedaj se namreč odvijajo ključna pogajanja s Fondom. Ta mesec poteče kratkoročni dogovor in treba je zastaviti mednarodne gospodarske razmere naše države za nadaljnje obdobje. Argentinska vlada, s predsednikom Kirchnerjem na čelu je odločena, naj bo prihodnji dogovor dolgoročen, vsaj za tri leta, tako da bi zavzel večino sedanjega predsedniškega obdobja. A ni soglasja v številnih vprašanjih, ki jih stavijo mednarodni forumi. Vlada v Washingtonu je sicer izrazila Argentini vso zaslombo, a to ne pomeni soglasja ali podpore v konkretnih vprašanjih. Kvečjemu namen (in pritisk), naj do podpisa pride v najboljših pogojih, ki bi koristili tudi ZDA in mednarodni finančni skupnosti.

Eni in drugi. Naši bralci vedo, da je bilo razmerje med Argentino in FMI zadnja leta precej kaotično. Od rožnatih let za časa Menemove vlade, ko je bila država „vzor“, po katerem naj bi se ravnale ostale latinskoameriške in še druge države, do trnjevega obdobja, ko je De la Rúa stal pred prepadom in potem Rodríguez Saá odpovedal plačevanje zunanega dolga. Trenutno ima Argentina prednost v tem, da v samem sklopu FMI priznavajo, da so se zmotili v svojih pogledih na našo državo. Zmotili so se za dobo Menema, ko so kazali kot vzor gospodarsko politiko, ki je bila pogubna; zmotili so se lani, ko so predvidevali hiperinflacijo in zastoj, pa se je država izmotala iz težav brez pretirane inflacije in sedaj stoji na čelu latinskoameriških držav kar se tiče gospodarske rasti. Vendar pri FMI zato niso nič bolj popustljivi in vztrajajo na svojih zahtevah.

Razlike. V čem je problem, da ne pride do hitrega dogovora? Najprej je tu vprašanje državnih računov. Pri skladu zahtevajo superavit v višini 16 milijard pesov, vlada vztraja na 12 milijardah. Razlika je v večji ali manjši socialni podpori (razni plani in podpore brezposelnim), ki je vlada ni pripravljena opustiti. Kirchner je namenjen, da ponovno stisnemo pasove, a ne za ceno recezije, ki se je že pokazala kot usodna za državno gospodarstvo. Sledi vprašanje tarif javnih storitev (privatiziranih podjetij v rokah tujih kapitalov). FMI zahteva takojšnjo povi-

šico, vlada ima namen postopnega povišanja, ki bi omilil socialni udarec prebivalstvu. Nato imamo še kompenzacijo bankam zaradi asimetrične pesifikacije in pa odplačevanje zunanjega dolga. Jasno je, da Argentina ne more odplačevati privatnih posojil in dolga mednarodnim finančnim organizmom. Refinanciacija je torej nujna. Pa tudi časa ni veliko. Argentina mora Skladu odplačati 9. septembra 2.900 milijonov dolarjev; če dotlej ni pogodbe in refinanciacije, bo morala to plačati iz deviznega fonda. Položaj nikakor ni rožnat. Po zadnjih statistikah javni argentinski dolg znaša kar 145.000 milijonov dolarjev.

Notranja podpora. Pogodba s FMI pa je navezana tudi na vrsto zakonov, ki jih mora parlament potrditi. Vemo, koliko stane vlado vsak zakon. Problem je v tem, da trenutno vlada pritiska na parlament v številnih zadevah, med katerimi ni na zadnjem mestu vprašanje sodbe članom obojenih sil, ki so obtoženi kršenja človekovih pravic za časa protigverilske vojne. Vrhovno sodišče je javno (in jasno) povedalo, da se jim nič ne mudi v tej zadevi. Mudi se pa vladi, ki sedaj zahteva od parlamenta zadevni zakon. Škofijska konferenca je že podala svojo izjavo, v kateri svetuje, naj bo izhod brez maščevanja in v skladu s pravico. Peronistična poslanska skupina išče soglasja, a razvoj je počasen in enotnost nekam oddaljena.

Vsi združeni. Nobena tajnost ni, da se politični položaji Kirchnerja in bivšega predsednika Duhaldeja razhajajo v številnih primerih. A eden kot drugi javno zatrjuje, da v glavnih narodnih problemih soglašata. Duhalde (in tudi njegova žena Chiche) je že večkrat pozval peroniste, naj podpirajo predsednika. Ta pa je javno izrazil zaslombo buenosaireskemu guvernerju (Felipe Solá), ki ponovno kandidira, in Duhaldejevi ženi, ki je prva kandidatinja na poslanski listi. Ni pa nobene sintonije z bivšim predsednikom Menemom. Poti njemu in njegovim funkcionarjem se je zadnje čase poostiril sodni pregon. Med njimi je María Julia Alsogaray, ki je na tem, da pride v ječo zaradi številnih sodnih postopkov, ki tečejo proti njej.

Preveč enaka. Pred vrati so krajevne volitve v prestolnici. Jasno je le to, da v nedeljo 24. ne bo odločitve, ker noben izmed kandidatov ne bo dosegel zahtevane polovice oddanih glasov. V drugi rundi (14. septembra) se bosta morala spopasti sedanji vodja vlade (župan) Ibarra in pa sredinska koalicija, ki jo vodi Mauricio Macri. Napovedi jih postajajo drug ob drugemu in le volitve bodo izrekle zadnjo besedo.

Gradnja novega mostarskega mostu

Srednjeveški most v Mostarju v Bosni je bil zgodovinsko slaven po vsem svetu, res bil pa je tudi izredno slikovit pogled nanj.

V zadnji vojni v Jugoslaviji, kjer je Bosna najbolj trpela, je bil leta 1992 most porušen, ker so ga zadele granate iz tankov hrvaške vojske. Tako so sedaj po že urejenih razmerah z denarjem Svetovne banke za obnovo starega mostu, pričeli na novo graditi most po starih načrtih, kar predstavlja edinstveni gradbeni projekt na svetu.

Pred 442 leti so Turki ukazali zgraditi most čez Neretvo. Gradil ga je Hajrudin. Danes poteka obnova na isti način, le kamenite bloke sestavljajo z žerjavi, ne pa s človeško silo. Te vzporedno in simetrično vgrajujejo v levi in desni lok. Kamenite bloke zaradi vročine najprej za 12 ur hranijo v bazenih, da se navlažijo. Da bi bilo vse tako kot v času prve gradnje, pesek za malto dovažajo iz najbolj zgornjega toka Neretve, tako da je popolnoma čist. Vode za malto zaradi čistoče tudi ne jemljejo iz reke, ampak iz mestnega vodovoda.

Lok bo končan 30. decembra letos. Takrat bodo umaknili gradbeni oder. Pred štirimi stoletji se je konstruktor Hajrudin bal, da se bo ob tisti priliki most porušil, tako da se je prej umaknil. Sodelavcu je naročil, da če se bo most zrušil, naj ostane tam, če pa bo srečno obstal, naj mu pride povedat. Most je res obstal, sodelavec pa je v splošnem veselju pozabil na graditelja. Ta je mislil, da se je most porušil, in je zbežal v Turčijo, tako da ni nikoli videl svojega uspešnega dela.

Denar za gradnjo mostu, 13 milijonov dolarjev, so zagotovili z donacijami.

Po Delu

Prometna koridorja skozi Slovenijo

Čez Slovenijo potekata dva za vso Evropo važna prometna koridorja.

Peti prometni koridor povezuje Barcelono v Španiji s Kijevom v Ukrajini. Poteka preko Benetk, Trsta in Kopra, nato do Madžarske, preko Slovaške in Ukrajine do Kijeva. Stranska veja se odcepi na Madžarskem proti Zagrebu in Reki,

druga pa preko Slovaške.

Deseti koridor poteka iz Salzburga preko Beljaka, Ljubljane, Zagreba in Beograda do Niša, kjer se razcepi proti Turčiji (Istanbul) in Grčiji (Solun).

Križanje med obema koridorjema sta v Ljubljani in Zagrebu.

Ker koridorja vključujeta ceste in železnice, bodo zagotovili usreden promet po obeh, da na cestah ne bodo kolone tovornjakov.

Poenotili bodo cestnine v ES in vključili stroške čiščenja okolja vanjo.

V Sloveniji so pravkar poslali v obravnavo vladi resolucijo o prometni politiki Slovenije.

Po Delu

Slovenistika na univerzah po svetu

V okviru letošnjega Seminarja slovenskega jezika, literature in kulture je bila druga okrogla miza na temo Slovenski jezik v izobraževanju. Slovenščino je možno v različnih stopnjah vpisati v 45 tujih univerzah, med njimi tudi na Buenosaireski državni univerzi. Vseh skupaj jo študira kakih 1000 študentov.

Ugotovili so, da se struktura poslušalcev spreminja hkrati s političnimi spremembami v Evropi. V začetni tečaj v Bruslju je vpisanih dvajset slušateljev, med njimi več diplomatov. Seveda učenje slovenskega jezika in literature ne sme biti suhoparno in papirnat, marveč mora slušatelja na živ način usposobiti za komuniciranje v slovenščini.

Na oddelku za slovenistiko že pripravljajo program specialističnega študija lektorjev. Poudarili so, da je obstoj slovenistike na univerzah odvisen od števila študentov, kar pa je dvisno od lektorjev, kako so oni navdušeni nad svojim predmetom. Tam kjer bodo študentje, slovenistika ne bo ogrožena.

Po Delu

SLOVENC V ARGENTINI

51. OBLETNICA DRUŠTVA SLOVENSKE VAS

„Gre naš zvesti korak“

3. avgusta je Društvo Slovenska vas v Lanusu pripravilo vsakoletno praznovanje ob novi obletnici svoje ustanovitve.

Narodne noše s slovensko in argentinsko zastavo so ob oltarju pričale, da se slavje pričanja v hiši božji z najsvetejšo daritvijo, s katero smo Boga počastili, se mu zahvalili za možnosti skupnega dela v preteklem letu in ga prosili za njegovo blagohotno varstvo v prihodnje. Poseben namen te svete maše pa je bil za pokojne člane društva, ki jih je že mnogo, med njimi večina tistih pionirjev, ki so vizionarsko zastavili temelje tej naši skupni ustanovi.

Z bivšim vaščanom misijonarjem Jožetom Adamičem so somaševali še Janez Petek, Jaka Barle in Janez Cerar, vsi redovniki Misijonske družbe, ki oskrbuje župnijo Marije Kraljice in še posebno slovenski del njenih faranov, saj je vendar to prva slovenska cerkev v Južni Ameriki. Pridrigo je oprl na bogoslužna berila, zlasti na Mojzesov opis težavne poti skozi puščavo in kako načrti božje previdnosti vodijo zgodovino človeštva, pa tudi posameznih nartodov in skupnosti. Nam je bilo dano razvijati naše krščanstvo in slovenstvo tukaj in zdaj. Dragocen dar redne službe božje in duhovne oskrbe v slovenskem jeziku moramo prav ceniti in z zvestobo zagotoviti njih bodočnost. Za povezovalno med krščansko vero in slovensko zavestjo pa je poleg družine tudi ključnega pomena organizirana skupnost, konkretno naše Društvo, katerega obletnico praznujemo.

Po dvournem odmoru se je slavje nadaljevalo s skupnim kosilom, med katerim se nam je pridružil še drugi misijonar iz Madagaskarja, sedaj že po vsej Argentini dobro poznan Pedro Opeka C.M. Kot je že ustaljena navada, smo bili dobro postreženi (pohvala kuharicam in strežnikom) in se potem še zadržali v klepetu, dokler nas niso vrljudno povabili, da zapustimo prostor za pripravo popoldanskega programa.

Ob zastavah smo zapeli argentinsko in slovensko himno, nato pa je predsednik Društva Stane Jemec pozdravil vse navzoče. Slavnostni govornik je bil predsednik

Zedinjene Slovence Lojze Rezelj. Spomnil je na začetne napore ob ustanavljanju Društva in gradnji Hladnikovega doma, pri tem pa spomnil na razkrajno delo, ki ga je na najrazličnejše načine vztrajno izvajal komunistični režim, ki pa je le doživel svoj polom, medtem ko smo mi naenkrat postali „slovenski čudež v Argentini“.

Naša mladina je zelena veja, na kateri sloni vsa slovenska skupnost! je zatrdil in še opomnil na važnost slovenske sobotne šole. Zaključil pa je s pisateljem Karlom Mauserjem: „O Bog, ki si slovenski narod ustvaril majhnega po številu, da bi mogel biti velik po spoznanju, ne odreci mu daru treznosti v sodbah in daru prizanesljivosti ob napakah, in daj mu milost, da bi čas porabljal tako, da bi pred obličjem narodov odseval Tvoje veličine in bil velik v Tebi.“

V spomin na prvotne razmere v nastajajoči vasi je sledil kratek odrski prikaz Naceta Hladnika „Na Cura campo“, ki ga je z vnovič popolnoma pomlajeno skupino pripravila že poznana odrska igralka Valeria Burja v svoji prvi režiji.

Avtor z jasnostjo oblikuje značilne osebnosti različnih starosti ob izzivih, ki so prve vaščane čakali na tej zemlji. Na prijeten in preprost način pokaže prilagajanje priseljencev in njihovo vsakdanje življenje in skrbi v sožitju dveh kultur. Med igralci je najbolj izstopala stara mama (Veronika Rot) z dovršeno izdelavo zahtevne vloge. Popolnoma prepričljivo sta nastopila starša (Kristina Mehle in Silvio Rozina) in tudi njuna sinova (Kristijan in Karolina Zorko) s svojo igravostjo pa strogim čutom za pravičnost. Zelo sigurna se je pokazala sosedka Roza (Cecilia Čampa), čeprav morda v nekoliko pregosposki postavi za takratne razmere. Sosed Martin (Damijan Črnak) je svoj navdušen optimizem lepo postavil na oder. Pravi posladek pa sta bila domačina lechero (Marko Pallotta) in papero (Tomaž Črnak) v kratkih pa zanimivo karikiranih vlogah. Omenimo še da sta scenski prostor oblikovala Cecilia Stanovnik in Damijan Črnak, zvok in razsvetljavo pa Tomaž in Martin Sušnik ter Nacho Glinšek.

Deževno vreme ni preprečilo še nadaljnjega dobrega razpoloženja ob zvokih skupine E.Q.E. in ob okusni jedači in pijači.

Praznik v Slovenski vasi

Neprenehoma se že tri leta zbiramo v Hladnikovem domu vsak petek vsi ljubitelji nogometa. Mladci od osmih do devetih, starejši od devetih do pol enajstih, od te ure naprej pa mladina.

Moram reči, da ni mraza, da bi nas starejše preplašil in bi ne igrali, ni pa vedno tako z mladimi. Nam samo dež pokvari petek... A ne popolnoma, kajti med pogoji, ki smo si jih postavili pred leti, je med drugimi sledeči: „Naj dežuje al' mrazuje, stari vedno rad praznuje.“ In tega principa se res trdno držimo. Tako se vsak petek na raznju kaj prijetnega peče pod kontrolo raznih strokovnjakov, bodisi Tineta, Juleta ali Marka, in to nam daje možnost, da se lahko takoj po končanem nogometu usedemo za mizo in nadomestimo tiste kilograme, ki smo jih izgubili pri športu. Res da smo prvih deset minut vsi bolj tihi, ko pa si prvi že za silo opomoremo, pričnemo najprej analizirati tekmo in pridemo do različnih zaključkov, med drugimi, da vratarja Cirila pustimo preveč samega in se tako nabere včasih kar nekaj golov... kot se tudi vedno spomnimo na spominčke, ki nam jih pušča Franci na nogah; mislim, da ni igralca, da bi ne imel kakšnega pečata tega navdušenega

Skupina mladcev z misijonarjem Pedrom Opekom in Jožetom Adamičem na desni in škofom Andrejem Stanovnikom in bratom Francijem na levi

tekmovalca... Nato preidemo na druge teme (tukaj je nastala ideja, da bi bilo umestno napisati knjigo ob petdesetletnici Slovenske vasi, kar smo tudi storili in je seveda še vsem na razpolago), nato analiziramo malo slovensko in seveda pestro argentinsko politiko. Vedno pa se nam ob petkih pridružijo kakšni prijatelji.

V petek, 18. julija, pa smo bili na res poseben način počaščeni. Nekaj dni pred tem je prišel v vas na obisk misijonar Jože Adamič z bratovo družino ob priliki praznovanja mamine osemdesetletnice. Misijonar Peter Opeka pa se tudi nahaja v Argentini ob praznovanju devetdesetletnice svojega očeta, tako da smo ju povabili na skupni asado, kateremu se je pridružil še škof Andrej Stanovnik, ki se je ravno tisti teden mudil v Buenos Airesu.

Pred asadom so se zbrali ti stari prijatelji (Peter in Andrej se nista videla več kot dvajset let) in obujali spomine iz otroških let (vsi trije so namreč bili gojenci Misijonskega zavoda).

Ob osmih pa so se pomaknili v Dom, kjer so v krogu

Od leve: Misijonar Pedro Opeka, škof Andrej Stanovnik in misijonar Jože Adamič

prijateljev obujali lepe spomine. Pridružil se jim je še Jaka Barle, ki je ob petkih vesten športnik. Po nogometni igri smo sedli za mizo, pomolili in pričeli z asadom. Ob dobrem vincu, ob veseli slovenski pesmi in v lepem vzdušju smo preživeli ta izredni petek, ki ga bo nemogoče nadomestiti.

Hvala Petru, Andreju in Jožetu, da so se odzvali povabilu, hvala za ta posebni praznik v Slovenski vasi. A ura je bila neizprosna. Prehitro je vse minilo. Prišel je čas slovesa, Peter nam je lepo spregovoril, Jani je pričel še eno pesem, ki smo jo zapeli vsi skupaj, in smo se poslovili v lepem vzdušju in pospremili goste na njihove domove. Ostali pa smo - kot po navadi ob petkih - v prijetni družbi dočakali soboto.

APOSTOLSKA NUNCIATURA V LJUBLJANI

Apostolska nunciatura v Ljubljani je diplomatsko predstavništvo Svetega sedeža v Republiki Sloveniji. Papeško predstavništvo ima diplomatski značaj in status veleposlaništva. Apostolski nuncij je osebni in stalni predstavnik papeža tako pri katoliški Cerkvi v Sloveniji kot pri oblasteh Republike Slovenije.

Poslanstvo apostolskega nuncija je v tem, da tesneje in bolj učinkovito izraza skrb rimskega papeža za dobro Slovenije. V soglasnem delovanju s škofi bdi nad poslanstvom Cerkve s tem, da vzdržuje in prisrčne in konstruktivne stike s civilnimi oblastmi, Cerkvijo ter drugimi krščanskimi in verskimi skupnostmi.

Slovenija je leta 1990 izrazila svojo voljo po neodvisnosti. Ustavno je to svojo voljo izjavila z referendumom leta 1991. Mednarodna skupnost je priznala izbiro Slovencev v skladu z duhom in črko Listine Združenih narodov in Helsinških sporazumov.

13. januarja 1992 je Sveti Sedež uradno priznal neodvisnost Slovenije.

Temeljna izhodišča za ta korak so bila: spoštovanje pravice narodov do samoodločbe; zavračanje uporabe sile; sprejemanje dialoga kot edinega sredstva za doseganje pravičnih in mirnih rešitev. Odločitev Svetega Sedeža je k takšnemu razmišljanju pomagala tudi drugim državam.

Sveti oče je za prvega apostolskega nuncija v Sloveniji 24. junija 1992 imenoval mons. Pier Luigi Celata, naslovnega nadškofa v Doclei in tedaj nuncija v Malti in v republiki San Marino s sedežem na Malti. Obisk predsednika Kučana (1992), predsednikov vlad (1992 in 1993) in drugih ministrov v Vatikanu so okrepili dobre odnose med obema ustanovama. 19. februarja 1993 je Sveti sedež potrdil statute Slovenske škofovske konference.

Po premestitvi nuncija Celata v februarju 1995 in kratkem obdobju „ad interim“, ko je posle vodil mons. Xavier Desire neposredno iz Vatikana, je svet oče 26. julija 1995 imenoval prvega stalnega nuncija v Ljubljani, mons. Edmonda Farhata, naslovnega

nadškofa v Biblu, do takrat apostolskega nuncija v Alžiriji in Tuniziji ter apostolskega delegata v Libiji. 8. novembra 1995 je mons. Farhat izročil poverilna pisma Milanu Kučanu, predsedniku Republike Slovenije.

Novi apostolski nuncij v Republiki Sloveniji mons. Marian Oleš je prispel v Slovenijo 17. decembra 2001, a je zaradi zdravstvenih razlogov kmalu moral zapustiti to službo. 15. maja 2002 je papež imenoval za novega apostolskega nuncija v Republiki Sloveniji nadškofa Giuseppa Leano.

V sredo, 9. aprila, je papež Janez Pavel II. imenoval novega apostolskega nuncija v Republiki Sloveniji. To je mons. Santos Abril y Castelló, naslovni nadškof v Tamadi, dosedanji apostolski nuncij v Argentini. Hkrati je bil imenovan za apostolskega nuncija v Bosni in Hercegovini ter Makedoniji.

UREDITEV NUNCIATURE

Apostolski nuncij v Sloveniji msgr. Santos Abril y Castelló, naslovni nadškof v Tamadi, svetovalec nunciature msgr. dr. Anselmo Guido Pecorari.

Začasni naslov: Krekov trg 1, SI-1000 Ljubljana - Tel.: 01/433-92-04 Fax: 01/431-51-30 - e-mail apostolska.nunciatura@rkc.si

Klemen Arko, nordijska disciplina v smučanju

Sobotna priloga dnevnika *La Nación* je pod gornjim naslovom priobčila opis oseb, ki na bariloškem Catedralu skrbijo za zimske počitnice turistov: oskrbniki, inštruktorji, tlačilci snega itd.

Med njimi lepo govori tudi o Slovencih:

Klemen Arko, nordijska disciplina v smučanju. Je pristni snežni medved. Ta Slovenec dosega višino dveh metrov in nosi čevlje št. 45. Sam se smeje svoji smešnosti, da ima velika stopala, ker je pač rojen v Patagoniji (Patagonija = Velika noga).

Njegov oče je bil gorski fanatik. Sporočal je po svetu, kaj so delali Slovenci v tej deželi, med drugim je tudi napisal biografijo Ottona Meilinga. A Klemen se istovetno bolj s svojim botrom, Francetom Jermanom, ki je vpeljal nordijsko smučanje v deželo. V Evropi se ta način smučanja prakticira zaradi potrebe, da se lahko pride iz kraja v kraj, ne da bi se uporabljale razne žičnice. Z razliko od alpskega načina se bolj hodi kot smuča. Zato je trdnost večja. Ker je njegov boter umrl razmeroma mlad, se zdaj Klemen bavi s širjenjem nordijskega smučanja v Bariločah. Danes deli z Adamom Barrientosom, čilskim kuharjem, oskrbo Zavetišča Neumayer, kjer turisti preizkušajo svoje ravnotežje z krpljami in smučskim tekom.

Pismo bralcev

Haedo, 9. avgusta 2003

Spoštovani g. urednik!

V zadnji številki *Svobodne Slovenije* ste ponatisnili izjavo primorskih književnikov o zaskrbljenosti za slovenski jezik. Kdo se ne bi strinjal s to izjavo! Zase vem, da si prizadevam pisati čim pravilneje, če že ne morem čim lepše. Moram pa priznati, da sem se že večkrat vprašal, ali moram da tudi Vaš tednik, hote ali nehoti, ne zapada v razslovenjanje, ki ga opažamo v domovini.

Odkod ta trditev? Pogledajmo na hitro samo zadnjo

številko.

V poročilu o Arharjevem mnenju, da Slovenija še ni pripravljena na vstop v EZ (nikoli ne bom pristal na EU!), je **polno nepotrebnih tujk**: tečajni mehanizem, manevrski prostor, konsenz, valuta, socialni partnerji, fiksiranje tečaja, garancija, rizik, resurs, investicijska klima, limite (!) itd. **Slog** je pa skoraj tako zveržen kot španski. Razumljivo je, da se predvsem mlajši ali tukaj rojeni izražajo po špansko, ko pišejo ali govorijo slovensko. Primer za to je npr. predzadnji odstavek v

Duhovnik Ciril Turk zlatomašnik

Ciril Turk je bil župnik za slovenske izseljence v Nemčiji, sedaj pa v pokoju živi na Koroškem. Posvečen je bil 12. julija 1953 v salzburški stolnici, novo mašo pa je pel v Šmihelu nad Pliberkom na Koroškem. Rodil se je leta 1927 blizu Novega mesta. Zaradi revolucije je moral bežati na Koroško, kjer je naredil gimnazijo v Spittalu. Njegova sošolca sta bila sedanji kardinal Ambrožič in Marko Kremžar iz Argentine. 30. maja bi moral biti izročen komunistom, a mu je prejšnjo noč uspelo pobegniti iz taborišča. Pozneje je vstopil v semenišče v Salzburgu.

Kot duhovnik je najprej deloval v salzburški nadškofiji. Ljubljanski škof Gregorij Rožman ga je prosil, da bi šel v Nemčijo k slovenskim izseljencem, ki so tedaj pričeli prihajati iz Slovenije. Deloval je v raznih škofijah v

govoru ob obletnici Doma v San Martinu. Sodim, da bi v takih primerih urednik smel in moral popraviti najhujše napake? Toda ali je bilo potrebno v poročilu o Arharjevem mnenju najprej napisati skoraj 5 vrstic dolgo navedbo, potem pa za vejico dodati: je med drugim dejal (kdo)?

Ne rečem, da ne bi kakega posameznika zanimalo zvedeti, kako v svojem narčju pišejo beneški Slovenci. Toda ali je Vaš ponatis primeren za večino bralcev, od katerih se moramo skoraj vsi boriti dan za dnem za ohranjanje in celo za izboljšanje svoje slovenščine? Ne poznam nobenega časopisa drugih narodnih skupnosti, ki bi objavil kaj v kakem narčju.

V dopisu o razstavi Cecilije Grbec me moti srbski (?) izraz, da se marsikdo „prilčno uveljavlja“. Ne vem kaj bi naj to pomenilo, a gotovo je vsaj toliko napačno kot uporabljati izraz

„ob tej priliki“ (priložnosti; prilika pomeni parabola; Jezus je govoril v prilikah). Prav tako me moti srbska „otvoritev“, ki je skoraj bolj neznosna kakor novo(ne)slovenska „inavguracija“, izraz, ki se ga po nepotrebnem uporablja tudi za bližnjo razstavo o slovenskih priseljencih v Argentini. Namesto teh dveh besed bi se jaz odločil za izraz „odprtje“, ki je za vsakogar razumljiv in ni nekaj nenavadnega. Ko poročilo govori o „vnuku njegove prastarega očeta“, je treba ugotoviti, na koga se nanaša beseda „njenega“.

In tako bi se lahko lotil enega članka za drugim.

Toda za božjo voljo, pazite vsaj na naslove! Srečanje „molik“ (tiskarska pomota namesto molilk), moti prav tako kakor nepravilni in izumetničeni „Sledovi“ (nam. sledi).

Lepo pozdravljam, pa brez zamere.

Jože Rant

Nemčiji, zadnja leta v Stuttgartu, kjer se je upokojil leta 1994

Končno si je ustvaril svoj dom na Koroškem.

Pred leti je tudi sodeloval s *Svobodno Slovenijo*. Pokojnemu Milošu Staretu je pošiljal poročila iz Nemčije, pa tudi idejno gradivo.

Ob zlatomašniškem jubileju mu zato čestita iz vsega srca tudi *Svobodna Slovenija* in mu želi še dolga leta.

Iz življenja Zveze slovenskih mater in žena

Tukajšnje nemirne razmere nas prisilijo, da spreminjamo dolgoletne datume naših sej in sestankov. Sedaj se zbiramo vsak drug četrtek v mesecu; hvala Bogu v Slovenski hiši na Ramón L. Falcónu. Tja prihitijo zastopnice vseh okrajnih Domov - marsikdaj preko nepredvidene zapreke. Velike razdalje so same po sebi že ovira v vsemestnem prometu, ki je tudi vedno večji kljub visoki brezposelnosti in revščini.

Julijsko srečanje v četrtek 14. je bilo zanimivo s sodobno temo: računalništvo! Kdo še ni videl računalnika ... Imajo ga vse pisarne in zasebniki kot toliko let nazaj pisalni stroj ali radio. Prosile smo Lučko Jereb Oblakovo, sicer po poklicu arhitektinjo, a je študirala že s pomočjo moderne tehnike, da je pripravila učno uro o računalniku. Ga. Lučka je tudi izvedla spletno stran Zveze na internetu. Zvedele smo najnovejšo teorijo, potem pa smo še videle nekaj konkretnih potez na ekranu v pisarni Zedinjene Slovenije. Tuji izrazi za tipke, ki priključijo na zaslon slike in tekste vseh vrst, takojšnje povezavo z osebami s prekomorskimi daljavami ... pa še igre za otroke, da ne rabijo več igračk in knjig. O tem so napisane mnoge strani, po univerzah poučujejo to moderno iznajdbo, ki je obogatila američana B. G., dala delo mnogim ljudem po eni strani, po drugi pa je nadomestila človeško roko. Čudovita aparatura, o kateri pred nekaj desetletji skoraj nismo vedeli ... In kaj še bo, saj je vedno še v izboljšanju. Tako moramo s časom naprej; posodobiti se je nujnost za vsakega! Ge. Lučki najlepša hvala in tudi ZS za pösodo.

Drugi del sestanka pa je bil pomenek o naši blagajni. Prošenj za pomoč je vedno več, denarja pa vedno manj! Rednih dohodkov nimamo, delimo le darove. (Povedano brez olepšavanja, oprostite). Božične in novoletne voščilnice se ne pošiljajo po pošti po zadnji povišici, tako da se ne upamo natisniti novih, ki bi s prodajo rešile del našega proračuna; zato organiziramo SREČOLOV po vseh domovih. Nagrade so darovi tudi s pomočjo okrajnih Domov: umetniški sliki Ljudmile Drobnik in Cecilije Grbec, električna peč, brisače z ročno vezeno, lesena pručka in še kaj ... Že v naprej: en lep Boglonaj!

Predsednica Pavlina Dobovškova zelo rada pričinja naše sestanke z geslom letošnjega leta: **Kraljica rožnega venca, izprosi nam mir!** Hrepenimo po tem miru za dušo in telo! Strnimo se s tem vzklikom in prošnjo vsak dan do oktobra - do zaključka Njeje posvečenega leta!

Zveza

VOJNI SPOMINI

EMIL COF _____ (2)

Kmalu potem, ko sem se vrnil v Slovenijo, mi je oče, ki je bil v službi na Direkciji pošte, telegrafa in telefona v Ljubljani, povedal, da mu je njegov mlajši kolega Šenk naročil, naj me opozori, da naj se ne vključim v Belo gardo. Ta oseba je bila po vojni zelo visok uradnik na Direkciji pošte, telegrafa in telefona. Leta 1941, ko še ni bilo nikjer vaških straž, katere so komunisti blatili z imenom Bela garda, pa je kot organiziran komunist že vedel, da bo njihova akcija nujno izzvala reakcijo v zaščito pred pobijanjem ljudi, za katere so komunisti smatrali, da bi jim ob koncu vojne preprečili prevzem absolutne oblasti v Sloveniji, kar je bil njihov pravi namen pod masko Osvobodilne fronte (OF).

V juliju 1941 se je pojavil v Ljubljani kapetan Jovan Derok - tudi moj sošolec v Vojni akademiji - na poti z Ravne Gore (glavni štab Draže Mihajloviča v Srbiji) v London.

Neko popoldne smo se z njim v stanovanju mojih staršev sestali preje omenjena „trojka“ in Hočevar. Zmenili smo se o sodelovanju z našimi v Angliji. Dogovorili smo se za geslo, s katerim bi nam preko BBC javil svoj prihod na cilj. Prosil naj bi Angleže, da nam z letalom pošljejo orožje, municijo in uniforme. S Hočevarjem sva s kolesi šla na Dolenjsko - Ljubljana takrat še ni bila obdana z bodečo žico - in našla v

tamkajšnjih nizkih pogozdovanih kribih prilično odprt prostor, oddaljen od naselij, kjer bi nam lahko s letala s padali odvrgli zaproseno opremo. Te podatke je Derok vzel s seboj. Dogovorili smo se tudi, s kakšnimi šiframi bi nam preko BBC mogel javiti pozitiven ali negativen rezultat. Čez nekaj dni je nadaljeval pot ali -žalibog- ni prišel na cilj. Čez dolgo časa smo zvedeli, da se je vrnil na Ravno Goro.

INTERNACIJA

Ker so komunisti vedeli, da je velika večina častnikov in podčastnikov redne jugoslovanske vojske protikomunistično vzgojena, so - ne vem točnega datuma -, februarja ali marca 1942, poslali po pošti vse imenovanim odprte dopisnice s pozivi, naj se vključijo v partizane. Vse te pozive je okupator zalepil in tako dobil v roke imena in naslove vseh vodilnih vojaško šolanih oseb. Zato nas je v noči 19. na 20. marca 1942 aretirali in po kratkem postopku odpeljal v internacijo v Italijo v Gonars, kljub temu, da nam je - vsaj meni - ob aretaciji rekel „domani a las dieci serete en casa“ (jutri ob desetih boste doma). Pa ta „jutri“ je bil čez 13 mesecev, kak teden pred Veliko nočjo 1943.

V HRIBIH IN KURIR

Kmalu po veliki noči 1943 nam je

kapetan Berto Illovar - tudi sošolec iz Vojne akademije - na sestanku manjšega števila aktivnih častnikov in podčastnikov v Ljubljani sporočil povelje majorja Karla Novaka, od Mihajloviča postavljenega poveljnika za Slovenijo, naj odidemo v hosto, kjer je že bila manjša edinica, katero je vodil poročnik Ratko Cotič. Večina je povelje izpolnila.

Čez nekaj tednov me je Novak potegnil iz edinice v hosti in me uporabljal kot kurirja za povezavo z različnimi odredi jugoslovanske vojske v hribih. Tako me je italijanska kapitulacija 9. 9. 1943 doletela na terenu in sem se skupaj z ostalimi člani jugoslovanskega odreda slovenskih četnikov, ki v tistem trenutku še niso bili koncentrirani v Grčaricah (dva manjša odreda, Dolenjski in Gorenjski, bi se morala še pridružiti), in Vaških straž preko Turjaškega gradu, Zapotoka in Ljubljanskega Barja vrnil v Ljubljano, kjer nas je general Rupnik v dogovoru s prvimi Nemci, ki so v Ljubljani zamenjali Italijane, namestil v šentjakovski šoli pod poveljstvom svojega zeta, kapetana Dejana Suvajdžija. Ker se je ta kmalu smrtno ponesrečil z motorjem, je general Rupnik postavil mene za poveljnika grupe v šentjakovski šoli, ki je v kratkem času postala domobranska enota.

ZAČETEK DOMOBRANSTVA

Ta domobranska enota se je kmalu preselila s sedežem v Srednjo tehnično šolo v Ljubljani in prevzela stražarsko službo na

blokah v žični meji, s katero je bila Ljubljana tedaj obkrožena. Kmalu me je na tem položaju zamenjal starejši kapetan Marn - Krenerjev prijatelj - mene pa je poveljnik domobranskega organizacijskega štaba, tedanji podpolkovnik Franc Krener, poslal za profesorja na domobranskih oficirski in podoficirski šoli v Mostah in kasneje še za poveljnika minometalskega tečaja. Od tam pa sem bil 18. septembra 1944 imenovan v Stično, da zamenjam dotedanjega poveljnika 1. udarnega bataljona slovenskega domobranstva, majorja Ladislava Križa. Križ je bil namreč poslan v Novo mesto, da nadomesti dotedanjega tamkajšnjega domobranskega poveljnika, čigar imena se ne spominjam, katerega je Gestapo aretirala in odpeljala v Dachau, ker je odkrila njegovo zvezo z ilegalnim poveljstvom jugoslovanske vojske v Sloveniji.

V Stično sem prispel 19. septembra 1944 ob 16 h.

POVELJNIK 1. UDARNEGA BATALJONA

20. septembra 1944 mi je Križ, potem ko sva obšla vso z bodečo žico in z bunkerji zavarovano Stično, predal poveljstvo nad bataljonom in popoldne odpotoval v Novo Mesto.

Sestav 1. udarnega bataljona. Štab: poveljnik podpisani, intendant poročnik Vovk, 6 kurirjev (trije s kolesi pozneje tudi motorist z motorjem 500 ccm) in tri pehotne ter težka četa.

Nadaljevanje prihodnjič

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVI DOM ZA AZIL

Na Viču v Ljubljani bodo nov azilni dom začeli graditi (v slovenski) jeseni, vselitev pa naj bi bila predvidoma poleti prihodnje leto. Vse do vselitve v nov objekt bodo proslili za azil še naprej nastanjeni v azilnem domu na Celovski 166 v Ljubljani. Ko bo zgrajen novi azilni dom, bodo dom na Celovski v celoti zaprli. Na novo lokacijo pa ne bodo selili le proslilci za azil, temveč celotni sektor za azil, ki zdaj šteje približno 50 ljudi. Številni proslilci za azil v Sloveniji se vedno giblje okoli 180.

GLASBENO PRIZNANJE KRANJČANOM

Akademski pevski zbor France Prešeren iz Kranja pod vodstvom dirigenta Primoža Kerštanja je v madžarskem Veszpremu v konkurenci osmih zborov na mednarodnem zborovskem tekmovanju Vivace, zasedel prvo mesto po oceni strokovne žirije. Na tekmovanju so se predstavili s štirimi pesmimi, in sicer ljudskima Injena čueta jti gna in Koroška ljubezen, pesmijo Benjamina Brittena: Ballad of green Broom in črnsko duhovno v priredbi Mosesa Hogana Old timer legion, kjer so navdušili publiko tudi z domiselno koreografijo. Organizator je poleg kranjskega APZ izbral še zbor iz ZDA, Belgije, Ukrajine, Rusije, Španije, Latvije in Madžarske.

NIČ VEČ RECEPTOV

V samostanu na Brezjah je v starosti 87 let umrla sestra Vendelina, ki je vse svoje življenje posvetila vzgoji mladih v kuharskih spretnostih. V zadnjih letih je kot avtorica sodelovala pri nastajanju priljubljenih knjig z najboljšimi recepti iz svoje zakladnice. V knjigah Kuharica sestre Vendeline, Pecivo sestre Vendeline in Božič s sestro Vendelino in mojstrom Goljatom je predstavila kulinarične mojstrovine in tudi mnoge, skoraj pozabljene preproste domače jedi.

PO SVETU

CASTRO NE POTREBUJE EZ - KUBA PA!

Kubanski voditelj Fidel Castro je v govoru ob 50. obletnici kubanske revolucije ostro napadel Evropsko zvezo. „Kuba ne potrebuje Evropske zveze za preživetje in razvoj,“ je poudaril v govoru pred vojašnico Moncada v Santiagu de Cuba, kjer je pred 50 leti začel svoj revolucionarni boj. Evropska komisija je izrazila obžalovanje zaradi izjav Castra, a se kljub temu zavzela, da bo nadaljevala pomoč kubanskemu narodu.

IZKOPAVANJE POBITIH

Na vzhodu BiH so začeli z izkopavanjem trupel iz največja množičnega grobišča doslej. Sodnomoedicinski strokovnjaki domnevajo, da je v grobišču v Crnem vrhu v bližini Zvonika več kot 300 žrtev pokola srbskih enot nad muslimanskimi prebivalci Srebrenice. Domnevajo, da so trupla po pokolu v Srebrenici julija 1995 najprej pokopali v nekem drugem kraju, kasneje pa so po-smrtno ostanke prenesli v grobišče v Crnem vrhu, da bi tako prikrili sledi zločina.

SLOVENCİ IN ŠPORT

Z JADRANJEM DO KOLAJN

Jadralci in jadralka EP v olimpijskem dvosedu 470 na Ženevskem jezeru so končali po enajstih odjadranih regatah (šest v kvalifikacijah in pet v finalu), slovenska posadka Karlo Hmeljak - Mitja Nevečny pa je ubranila naslov mladinskih evropskih prvakov. Slovenski jadralci Vasilij Žbogar je na evropskem prvenstvu v Splitu v olimpijskem razredu laser osvojil zlato kolajno, kar je po petih srebrnih odličjih prvo zlato za slovensko jadranje. V edini sobotni taktični regati so bili vsi favoriti skupaj, vendar ne v ospredju, zato so se zadnji izidi odšteli in obveljal je vrstni red po petkovem tekmovanju, v katerem je Žbogar držal prvo mesto. Izolan je imel na koncu 28 kazenskih točk, drugo mesto je z dvema točkama več osvojil Hrvat Arapov, bronasto odličje pa je osvojil Anglež Goodison. V odprti konkurenci, kjer je Slovenec Žbogar prav tako zmagovalec, je bil tretji Avstralec Balckburn z enakim številom točk kot četrtouvrščeni Anglež Goodison.

IZENAČENJE JE KOT ZMAGA

V prvi tekmi drugega kroga kvalifikacij za nogometno ligo prvakov sta se Maribor Pivovarna Laško in zagrebški Dinamo razšla z neodločenim izidom 1:1. Za Mariborčane je to nadvse zadovoljiv rezultat.

MLADIM ŠTIRI MEDALJE

Na olimpijskih dnevih evropske mladine (EYOF) v Parizu so mladi Slovenci osvojili štiri medalje. Tri so pripadle judoistom: Sendi Lešnjak bronasta v kategoriji do 57 kg, Maja Uršič srebrno v kategoriji do 63 kg, pa še Rok Dragič srebrno v kategoriji do 55 kg. Četrto so si priborili odbojkarji, in to je sploh prvo odličje slovenskih odbojkarjev na velikih tekmovanjih.

SLOVENIJA MOJA DEŽELA

Komunistična revolucija

Da je KPJ bila v resnici samo izvajalka Stalinovega poziva za obrambo Sovjetske zveze pred napadom, dokazuje letak s pozivom na sveto nacionalno vojno „pod genialnim vodstvom našega velikega Stalina“.

Politični biro v Beogradu je štiri dni pozneje odločil, da preide osvobodilno gibanje v oboroženo vstajo. Zakaj je partija čakala do napada na SZ, preden je pričela odpor, demokracijskim strankam pa je očitala, da samo čakajo?

Na seji CK KPS je bilo ustanovljeno Vrhovno poveljstvo slovenskih partizanskih čet. Za prvega komandanta je bil imenovan tajnik partije Franc Leskošek - Luka, mesto političnega komisarja je pa po sovjetskem zgledu prevzel Boris Kidrič s partizanskim imenom Peter Kalan.

Mikuž v svoji zgodovini pravi: da je bilo „prvič jasno povedano, da bo narodno-osvobodilna vojna obenem tudi ljudska revolucija.“

KPS je zgradila posebno politično in vojaško strukturo: OF in partizane.

OF so gradili od zgoraj vrhunski plenum preko pokrajinskih OF do terenskih odborov OF po vaseh. V vseh teh odborih so ključna mesta imeli v rokah partijci, kot sta dejala v pismu Kar-

delj in Bebler: „Glejte, da bodo v odbore izvoljeni samo aktivisti partije“.

Poleg tega so imeli še druge sekcije, kot na primer Varnostno-obveščevalno službo, VOS, za likvidiranje nasprotnikov. O njej je Kardelj rekel: „Dejansko je ves aparat sestavljen iz članov partije in tega naši ne dajo iz rok, niti ne dovolijo kontrole.“ VOS je vodila Kidričeva žena Zdenka Arnič. OF dejansko ni imela kontrole nad njim.

Partizansko vojsko so sestavljale dokaj zasilno oborožene čete, ki so na gverilski način uresničevale načrte KP. Edinica so dajali bombastične naslove (brigade, bataljoni itd), da so izgledale številnejše.

Glede političnih komisarjev je dejal Kidrič: „Avantgardistična vloga partije je v tem, da ima partija v rokah vse pozicije, ki bi jih lahko izkoristil kdo drug.“

Dejanski cilj partije pa je označil Kardelj: „Brez neusmiljenega fizičnega trebljenja vsake vrste ova-duhov in sovražnikovih agentov partizani ne bodo osigurali svojega gibanja.“

Pomemben dejavnik v vojski so bili bivši španski borci, ki so bili vsi partijci. Ti so kot komandirji ali politkomisarji vnašali v prve partizanske čete svoje izkušnje iz bojov v Španiji.

PISALI SMO PRED 50 LETI

BARILOČE

Pod Catedralom je še vedno nekaj snega, tako da je CAB lahko priredil svoje tekme v normalnih razmerah.

V soboto in nedeljo je klub opravil tekme v smučkem teku in veleslalomu. Na 15 km je bil Jerman nepremagljiv. Njegov večni konkurent Flere je zaostal za tri minute. Tretji je bil Kukovica, torej vsa stara garda, za katero zgleda, da ji še dolgo nobeden ne bo kos.

Veleslalom je prinesel zmago mlademu Osvaldu Ancina. Nova zvezda, saj je premagal vse stare tekmovalce. Med dekleti je zmagala Elsa Tinner, ko je Ana Maria Delai nehala tekmovali.

Zdaj bodo še tekme v smuku in slalomu ter štafeta v teku. Nato se začne spored Argentinske smučarske zveze in sicer kot običajno s smučskimi teki.

KUHARSKI TEČAJ

Gospa Gradova, ki je gospodinja na Pristavi v Moronu, bo priredila kuharski tečaj za dekleta, če se bo javilo najmanj 10 delet. Poleg kuhe se bodo v tem tečaju obravnavali še splošni gospodinjinski posli, higiena, vzgoja in nekaj šivanja. Poleg stroškov kuhinje bo treba plačati še malenkostno šolnino.

VIČANI

Imajo v nedeljo, 23. avgusta ob 4h popoldne prijateljski sestanek na Pristavi. Pristop je omogočen v vsakem vremenu, ker so dograjeni vsi pločniki.

Vičan

ESLOVENIA, MI TIERRA

Slomšek y la educación eslovena

En el número anterior habíamos mencionado que Slomšek introdujo la enseñanza del idioma esloveno en el seminario de Celovec. También se dedicó a la educación de los laicos. De este modo pudo conocer mejor las necesidades y las particularidades con que se enfrentaba el que quería impartir la enseñanza del idioma esloveno.

Siendo párroco trabajó con los niños. Aquí se encontró con una dificultad. La enseñanza elemental en Austria transcurría desde el primer grado en adelante solamente en alemán. Como los niños traían de sus hogares solamente el conocimiento del esloveno, no entendían prácticamente nada de lo que se les enseñaba. Algunos maestros optaban por emplear el esloveno en los cursos inferiores.

Ante las dificultades que aparecían con el desconocimiento del idioma, los niños sentían aversión por la escuela. Los párrocos comenzaron con las escuelas dominicales („nedeljske šole“). Reunían a los niños que diariamente acudían a las escuelas alemanas los domingos en las iglesias. Allí les impartían en esloveno los rudimentos del idioma y algo más. (No debemos confundir esta modalidad con la enseñanza dominical del catecismo). No podemos afirmar que Slomšek haya sido el creador de este método, pero sí que lo explotó y lo perfeccionó. Además redactó una serie de manuales para estas escuelas dominicales.

Uno de sus libros más conocidos es *Blaže in Nežica v nedeljski šoli*. (1842, con reimpressiones hasta el 1857). Allí hay temas de lengua, religión, moral, matemática, geografía, ciencias naturales, astronomía, vida familiar, etc. Este libro tuvo un gran éxito. Se vendieron más de 6000 ejemplares. Sin embargo no estaba permitido emplearlo en la escuela alemana oficial. En el ministerio de cultura de Viena conocieron su obra y lo nombraron consejero. La tarea que le asignaron fue la de redactar una serie de textos escolares. Para esta labor usó gran cantidad del material de su primer libro. Se entiende que sufrió ampliaciones.

El éxito que tuvieron los libros eslovenos hizo que Slomšek se decidiera a crear una institución que tuviera a su cargo la edición de libros eslovenos de buena calidad.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V petek, 1. avgusta je bil rojen **Friderik Žbogar**, sin Aleksandra in Andreje Andriano. Srečnim staršem iskreno čestitamo!

Poroki: V soboto, 2. avgusta sta se poročila v župnijski cerkvi Natividad del Señor (Escobar) **Kristjan Tašner** in **Cecilija Močnik**. Priči sta bila nevestin oče Franc Močnik in ženinova mati Silva Tašner roj. Pristovnik. Poročil ju je delegat Jure Rode.

V soboto, 9. avgusta sta se poročila v cerkvi Marije Pomgaj **Danijel Čop** in **Nevenka Jelenc**. Priče so bili ženinova starša Avgust Čop in Ivanka Čop roj. Juhant ter nevestina starša Janez Gregor Jelenc in Mojca Jelenc roj. Prešeren. Poročil ju je nevestin stric dr. Tone Prešeren, salezijanec, ob somaševanju p. dr. Alojzija Kukovice DJ in delegata Jureta Rodeta.

Novima zakonom čestitamo in želimo srečo!

Smrt: V Ramos Mejiji je umrl **Boštjan Kocmur** (83). Naj počiva v miru!

JURČIČEV JURIJ KOZJAK V ANGLEŠČINI

Rev. Ferdinand Kolednik je doslej izdal že štiri izdaje prevoda v francoščini. Preveden je tudi v italijanščino in celo v kitajščino, španski prevod pa je oskrbel pokojni župnik Vinko Lovšin in čaka na tisk.

Prevod v angleščino, ki smo ga ravnokar dobili v vpogled, je tudi oskrbel Ferdinand Kolednik. Knjiga je izšla v Kanadi. Na platnicah je fotografski posnetek Stične in samostana. Na nebu se blešči številka 800, kar pomeni 800-letnico stiškega samostana.

Svobodna Slovenija, št. 32; 14. avgusta 1953

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Valentín B. Debeljak** / Propietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alojzij Rezelj** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: (54-11) 4636-0841 / 4636-2421 (fax) / e-mail: **eslovenia@sinectis.com.ar** / **debeljak@netizen.com.ar**
Glavni urednik: **Tine Debeljak ml.** / Za Društvo ZS: **Alojzij Rezelj** / Sodelovali so še: **Tone Mizerit, Gregor Batagelj, Miriam Jereb Batagelj, Franci Sušnik, Peter Rot, Irena Fajdiga, Emil Cof, Jože Rant.** / Mediji: **STA, Radio Ognjišče, Družina, Novi glas, Delo.**

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 70, pri pošiljanju po pošti pa \$ 95; obmejne države Argentine 110 USA dol.; ostale države Amerike 125 USA dol.; ostale države po svetu 135 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 85 USA dol. za vse države.

Čeke: v Argentini na ime „Eslovenia Libre“, v inozemstvu (*bančne čeke, ne osebne*) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / Estados Unidos 425 - C1101AAI Buenos Aires Argentina - Tel.: 4362-7215 - Fax: 4307-1953 - E-mail: **vilko@ciudad.com.ar**

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta N° 7211
R. Nac. de la Propiedad
Intelectual N° 881153

MALI OGLASI

TURIZEM

Bungali v Bariločah. - Bungali ILIRSKA nudijo 3-sobna stanovanja z vso opremo, vse leto po odlični ceni.
Tel. 02944-441814. E-mail: ilirska@bariloche.com.ar

Letalske karte, rezerva hotelov, najem avtomobilov in izleti po svetu
H. Yrigoyen 2742 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZOBOZDRAVNIKI

Dr. Damijana Sparhakl - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadstr. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI

Dr. Vital Ašič, Odvetnik Paraná 830, 5. nadstr. - Buenos Aires. Prijave na: Tel./faks: 4798-5153. e-mail: estudioasic@cpact.org.ar

DOBOVŠEK & asociados - odvetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdbovsek@perseus.com.ar

dr. Marjana Poznič - Odvetnica - Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavalle 1290, pis. 402 - Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@sfnat.com.ar

dr. Franc Knavs, dr. Bernard Knavs, dr. Veronika Knavs - odvetniki - ponedeljek, torek, petek od 16. do 20. - Tucumán 1455 - 9. nadstr. "E" - Capital - Tel. in faks: 4374-7991 in 4476-0320.

dr. Lilijana Kožar, odvetnica; Av. Corrientes 1250, 5° F, Capital. Torek in četrtek od 16. do 19. Tel.: 4382-9216

PORAVNAJTE NAROČNINO!

Igra:
„V pričakovanju voza“

Video in DVD
na razpolago

Tel.: 4656-1990

MOŽNOSTI PLAČEVANJA

Članarino Zedinjene Slovenije in naročnino Svobodne Slovenije lahko poravnate:

V INOZEMSTVU:

- po pošti z **bančnim čekom** (prosimo, da ne pošiljate osebnih čekov) na ime Antonio Mizerit.

V ARGENTINI:

- v **društveni pisarni v Slovenski hiši** (v gotovini ali čekih na ime Eslovenia Libre);
- po **poverjenikih**;
- s **poštno nakaznico (giro postal)** na ime Eslovenia Libre;
- **naložba v Banco de Galicia**:
- po omrežjih Banelco ali Link;
- po Internetu-Home Banking.

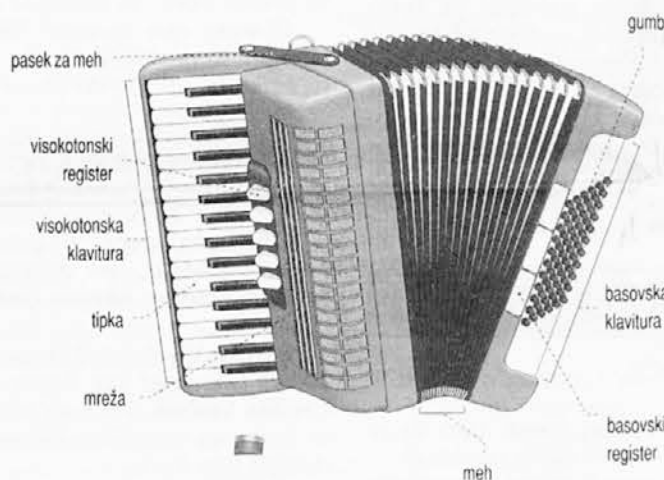
Za transference boste rabili naslednje podatke:
Titular de la cuenta: Matias Cec; DNI: 25537990; CUIT: 23-25537990-9; número de caja de ahorro en pesos: 4899965-1/037-6; CBU (clave bancaria uniforme) 00700375-30004899965160. Ko naredite transferenco, prosim, sporočite nam po telefonu ali pošti.

Za vso podporo že vnaprej Bog povrni!

Uprava Svobodne Slovenije

JEZIKOVNI KOTIČEK

Harmonika

OBVESTILA

ČETRTEK, 14. avgusta:

Zveza slovenskih mater in žena. Ob 15.30 v Slovenski hiši srečanje v kuhinji s Polono M. Makek, ki bi pripravila tri vrste štrukljev.

Seja upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši

PETEK, 15. avgusta:

Občni zbor Slovensko latinskoameriške trgovske zbornice, ob 20. uri v Slovenski hiši.

SOBOTA, 16. avgusta:

34. Glasbeni večer SDO-SFZ

NEDELJA, 17. avgusta:

Romanje v Lourdes.

SOBOTA, 23. avgusta:

Redni pouk na Srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

Orientacijski tečaj za dijake 4. in 5. letnika srednjih šol. Prvo srečanje v Slovenski hiši.

V Slovenskem domu v San Martinu ob 20.30 uri razstava Ivana Bukovca, ter koncert moškega pevskega zbora s Pristave, solista Luke Somoza Osterca in mešanega zbora iz San Martina.

Članska večerja v Našem domu.

NEDELJA, 24. avgusta:

Mladinski dan v Carapachayu.

NEDELJA, 31. avgusta:

V Rožmanovem domu slavje obletnice. Ob 11.30 maša, nato domače kosilo.

SLOVENSKI KAJAKAŠ JE BIL DRUGI

Andrej Nolimajl je na peti tekmi kajakašev in kanuistov na divjih vodah v Bratislavi osvojil drugo mesto. Edini slovenski predstavnik v velikem finalu sklepne tekme svetovnega pokala je zaostal le za Francozom Julienom Billautom.

SUVANJE KROGLE

Miran Vodovnik je na mednarodnem atletskem mitingu v Patrasu v Grčiji v suvanju krogle zasedel drugo mesto (19,50), drugi slovenski predstavnik Rožle Prezelj (Triglav Kranj) pa je bil v skoku v višino četrti (2,20).

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI

5. avgusta 2003	
1 EURO	234,48SIT
1 U\$S dolar	207,51SIT

Odbor Našega doma San Justo
vabi vse člane in prijatelje na

ČLANSKO VEČERJO

in sprejem novih članov

V SOBOTO, 23. AVGUSTA OB 20:30. URI.

Prijave pri ge. Mici Malavašič-Casullo: 4441-5528 in pri dr. Matjažu Ravniku: 4484-0842

Ali si se že odločil za poklic?

Če si še v dvomu, če nisi gotov izbire, če potrebuješ pomoči, te vabimo na

POKLICNI ORIENTACIJSKI TEČAJ

pod vodstvom lic. Metke Praprotnik Luna

Prvo srečanje bo v soboto, 23. avgusta ob 14. uri v Slovenski hiši

Ramón L. Falcón 4158, Capital Federal

Informacije in vpis v pisarni Zedinjene Slovenije, osebno ali na tel. 4636-0841 od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Vabljeni vsi, ki obiskujete četrti ali peti letnik katerekoli gimnazije.

Mladinski odsek Zedinjene Slovenije

42. MLADINSKI DAN V CARAPACHAYU

v nedeljo 24. avgusta

08.00 - začetek tekmovanj

10.15 - dviganje zastav in sv. maša

13.00 - kosilo

19.00 - kulturni program

Nato prosta zabava

„OB TAKTU BARV“

bomo preživeli kulturni večer,

v soboto, 23. avgusta ob 20.30 v Slovenskem domu San Martin

- **slikarska razstava:** Ivan Bukovec „Akwareli iz Slovenije“

- **koncert:** moški pevski zbor (vodi Anka Savelli Gaser)

solist: Luka Somoza Osterc

slovenski pevski zbor San Martin (vodi Lučka Marinček Kastelic).

ZA SMEH

Bogataš je imel inteligentnega psa in ga je poslal na univerzo.

Ko se je po prvem se-

mestru vrnil domov, ga je bogataš vprašal po uspehih.

„Nisem ravno najboljši v zgodovini, lahko pa se že dobro izražam v tujih jezikih.“

„No, pa povej kaj v ka-

kem tujem jeziku!“ „Mijau...“

„Loj, kako je to drevesce zraslo od lani!“

„Jasno, saj ni imelo drugega dela.“

Pridi zvesti služabnik

Vsem znancem in prijateljem sporočamo, da nas je zapustil naš dragi mož, oče, brat in ded

Boštjan Kocmur

Zahvaljujemo se vsem, ki so ga tolažili v hudi bolezni in ga spremljali na zadnji poti. Zlasti zahvala vsem duhovnikom za duhovno pomoč in tolažbo.

Žalujoči:

žena Polonca;

otroci: Božidar, Boštjan, Jaka, Andrej, Janez

in Marjanca z družinami;

sestre: Marica, Justina in Irena;

vnuki: Danijel, Cecilija, Veronika, Martina, Tatjana,

Marjanca, Ivana, Janezek, Anja in Milena.

Buenos Aires, Ljubljana, Nova Gorica

34. Pevsko glasbeni večer

Vabi Zvezni odbor SDO-SFZ

Majolka Awardi

sobota, 16. avgusta 2003

